

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
معاونت آموزش و ترویج

معرفی خطی کار ریزید برای کاشت گندم روی پسته های بلند

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی
استان اردبیل (مغان)

۱۴۰۱

نشریه ترویجی

۱۱۵۰

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
معاونت آموزش و ترویج

معرفی خطی کار ریزبد برای کاشت گندم روی پسته های بلند

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی

استان اردبیل (مغان)

سال ۱۴۰۱

سروش نامه	تقویت زاد، جبراییل، ۱۳۵۵
عنوان و نام پادیدآور	معرفی خطی کار ریزید برای کاشت گندم روی پشته‌های بلند/نویسنده‌گان جبراییل تقویت زاد، کرامت اخوان؛ تهیه شده در معاونت آموزش و ترویج کشاورزی، دفتر شبکه دانش و رسانه‌های ترویجی.
مشخصات نشر	تهران: سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، معاونت آموزش و ترویج کشاورزی، نشر آموزش کشاورزی، ۱۴۰۱
مشخصات ظاهری	۲۰ ص: مصور (رنگی)، جدول، نمودار.
شابک	978-622-5956-64-3
موضوع	وضعیت فهرست نویسی
فیبا	: کاشت
	: گندم -- کاشت
	Wheat -- Planting
	: گندم -- کاشت -- ایران
	Wheat -- Planting -- Iran
شناسه افزوده	: اخوان، کرامت، ۱۳۴۸
شناسه افزوده	: سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی. معاونت آموزش ترویج. نشر آموزش کشاورزی
رده بندي کنگره	SB ۱۹۱
رده بندي ديوچه،	۶۳۳/۱۱
شماره کتابشناسی ملي	۹۰۸۹۹۳۶
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیبا

ISBN: 978-622-5956-64-3

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۹۵۶-۶۴-۳

عنوان: معرفی خطی کار ریزید برای کاشت گندم روی پشته‌های بلند
 نویسنده‌گان: جبراییل تقویت زاد، کرامت اخوان
 مدیر داخلی: ویدا همتی
 سروپر استار ترویجی: نصیبیه پورفاتح
 ویراستار ترویجی: فرانک صحرابی
 تهیه شده در: معاونت آموزش و ترویج کشاورزی، دفتر شبکه دانش و رسانه‌های ترویجی
 ناشر: نشر آموزش کشاورزی
 صفحه‌آرا: نرگس بهادر
 شمارگان: محدود
 نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۱
 مسئولیت درستی مطالب با نویسنده‌گان است.

شماره ثبت در مرکز فناوری اطلاعات و اطلاع‌رسانی کشاورزی ۶۲۷۶۷ به تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۰۷ است.

نشانی: تهران، خیابان آزادی، بین نواب و رودکی، پلاک ۲۰۵، معاونت آموزش و ترویج کشاورزی

تلفن: ۱۴۵۷۸۹۶۸۱ | تلفکس: ۶۶۴۳۰۴۶۴ | کد پستی: ۱۴۵۷۸۹۶۸۱

مخاطبان

- ♦ کشاورزان
- ♦ کارشناسان و مروجان پهنه‌های تولیدی

اهداف آموزشی

- ♦ شما در این نشریه با خطی کار مخصوص ریزید برای کاشت گندم آبی روی پشته‌های بلند، مزايا و معایب آن آشنا می‌شوید.

فهرست

عنوان	صفحة
مقدمه	۷
اهمیت و سطح زیر کشت گندم	۸
ضرورت کاشت روی پشته های بلند و دایمی	۸
روش های مختلف کاشت مکانیزه گندم	۱۱
الف- کاشت با خطی کار غلات فاقد جوی و پشته ساز (روش متداول)	۱۱
ب- خطی کار معمولی غلات (جوی پشته کاری گندم با روش مرسوم)	۱۲
ج- کاشت روی پشته های بلند با خطی کار ریزید (سیستم جدید)	۱۳
نتایج کاربردی	۱۵
تحلیل اقتصادی پروژه	۱۸
نتیجه گیری	۱۹
پیشنهادها	۱۹
توصیه ترویجی	۲۰

مقدمه

از معایب تهیه زمین به روش‌های مرسوم خاک‌ورزی‌های مکرر، تردد زیاد با ماشین‌های سنگین برای تهیه زمین و بی‌پناه گذاشتن خاک است که می‌تواند منجر به کاهش مواد آلی خاک، تخریب ساختمان خاک، تراکم خاک، نابودی چرخه زیستی خاک و مصرف آب بیشتر شود. برای نیل به کشاورزی پایدار، استفاده از کم خاک‌ورزی یا بی‌خاک‌ورزی به عنوان یک راهکار عملی مطرح است. در این راستا باید با به کارگیری سامانه‌های زراعی نوین زمینه را برای تقویت آن به کار بگیریم و عواملی که باعث ناپایداری می‌شود را حذف کنیم. از سویی با افزایش روزافزون جمعیت و متعاقب آن افزایش استفاده از منابع آب، نیاز به استفاده از روش‌ها و سامانه‌های صرفه‌جو در مصرف آب کشاورزی و استفاده از فناوری‌های جدید برای تولیدات پایدار با مصرف آب کمتر، بیش از پیش احساس می‌شود. همچنین، بارش باران‌های موسمی و سیل آسا به عنوان یکی از عوامل اصلی ناپایدار کننده کشاورزی و فرسایش خاک عمل می‌کند. آمار این‌گونه خرابی‌ها نشان می‌دهد که در سال‌های گذشته این معضل یکی از مشکلات رایج در کشاورزی ایران بوده است. بنابراین، شناسایی و استفاده از روش‌های بهینه کشت که ضمن داشتن تولید بهینه از خسارت‌های بارش‌های سیل آسا در امان باشد و همچنین حداقل فرسایش خاک را داشته باشد، می‌تواند به عنوان راه حلی اساسی در برخورد با این معضل عمل کند. یکی از روش‌های نوین برای حل این مشکل، استفاده از خطی کار مخصوص ریزبد (Raised-bed) برای کاشت روی پسته‌های بلند است که معمولاً برای کاشت گندم و کلزا در شرایط آبی و پرباران در کشور استفاده می‌شود. امید است در راستای بهبود و اصلاح روش خاک‌ورزی و کاشت گندم با این خطی کار، این نشریه بتواند اطلاعات مفیدی را در این زمینه به کارشناسان و کشاورزان ارایه کند و

گامی موثر در بهبود و توسعه عملکرد محصول استراتژیک گندم برای نیل به خودکفایی و خوداتکایی و تامین امنیت غذایی کشور باشد.

اهمیت و سطح زیر کشت گندم

زراعت گندم در ترکیب کشت محصولات زراعی سهمی نزدیک به ۵۰ درصد سطح اراضی زراعی کشور را دربر می‌گیرد. سهم گندم در امنیت غذایی و سبد مواد غذایی در عرضه سرانه پروتئین، ۴۴ درصد و در عرضه سرانه انرژی، سهم ۴۰ درصدی دارد. بنابراین گندم یکی از مهم‌ترین محصولات زراعی در کشور است و نقش عمده‌ای در تامین مواد غذایی و ثبات اجتماعی دارد. با توجه به اهمیت خودکفایی در تامین مواد غذایی، تهییه بخش عمده گندم موردنیاز کشور از طریق تولید داخلی اجتناب‌ناپذیر است.

در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۳۹۹، کل سطح زیر کشت گندم کشور ۶/۷۳ میلیون هکتار با تولید ۱۱/۹۲ میلیون تن بوده است. که ۲/۳۶ میلیون هکتار گندم آبی و مقدار تولید ۸/۱۷ میلیون تن گندم در کشور بود. سهم استان اردبیل حدود ۳۱۴ هزار هکتار و سطح زیر کشت گندم آبی و دیم استان اردبیل به ترتیب ۹۱۴۰۱ و ۲۲۷۸۸ هکتار و تولید آن‌ها به ترتیب ۴۱۴۱۴۸ و ۲۰۳۷۱۰ تن بود.

ضرورت کاشت روی پشته‌های بلند و دائمی

تهییه زمین و کاشت در روش مرسوم به دلیل تعداد عملیات موردنیاز، حجم زیاد جابجایی خاک و شکل ادوات مورداستفاده، از جمله عملیاتی هستند که بیشترین انرژی مکانیکی را در مراحل مختلف تولید محصولات کشاورزی مصرف می‌کنند. همچنین این روش تهییه زمین و کاشت محصول، مقدار و بهره‌وری مصرف آب را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد. از طرف دیگر، روش‌های مرسوم تهییه

بستر بذر باعث تخریب ساختمان خاک شده و فقر ماده آلی خاک را تشديد می‌کنند. بنابراین با توجه به محدودیت منابع انرژی سوختی و افزایش قیمت آن‌ها، بحران کمبود آب و همچنین تخریب و از بین رفتن خاک‌های زراعی، استفاده از روش‌های خاکورزی و کاشت جدید که قادر به افزایش بهره‌وری مصرف آب، بهبود ساختمان خاک و افزایش ماده آلی خاک باشند، ضروری است. یکی از جدیدترین راهکارها برای استفاده از روش‌های کشاورزی حفاظتی در کشت محصولات آبی استفاده از روش‌های کاشت روی بسترهاي بلند و دائمی است. از مهم‌ترین دلایل لزوم گرایش به سمت کشاورزی حفاظتی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ◆ فرسایش خاک،
- ◆ خشکسالی‌های پیاپی،
- ◆ بالا بودن هزینه‌های تولید،
- ◆ تخریب جهانی خاک،
- ◆ تخریب اکوسیستم،
- ◆ تغییرات اقلیمی
- ◆ و عدم پایداری تولیدات کشاورزی.

کشت روی پشتلهای بلند و عریض معمولاً با تهیه بستر بذر مناسب با کاشت محصولات پاییزه نظیر گندم و کلزا شروع می‌شود و کشت‌های بعدی روی ردیف‌های ایجاد شده قبلی انجام می‌شود (شکل ۱). روش کاشت بر روی پشتلهای بلند با تمام روش‌های آبیاری موجود سازگاری مناسبی دارد و آبیاری سطحی که معمولاً مشکلاتی را برای آبیاری مزارع حفاظتی به وجود می‌آورد (جمع شدن بقایا در مسیر آب و کند شدن سرعت حرکت آب)، در این روش به راحتی قابل استفاده است. بنابراین با توجه به محدودیت منابع انرژی سوختی و افزایش قیمت آن‌ها، بحران کمبود آب و همچنین تخریب و

از بین رفتن خاک‌های زراعی، استفاده از روش‌های خاکورزی و کاشت بر روی پشت‌های ثابت و بلند که قادر به افزایش بهره‌وری مصرف آب، بهبود ساختمان خاک و افزایش ماده آلی خاک باشند، ضروری است. تابه‌حال تحقیقاتی متعددی در داخل و خارج کشور در مورد اثرات روش‌های بی‌خاکورزی و کم‌خاکورزی (کم‌خاکورزی تمام سطح مزرعه با استفاده خاکورز مرکب یا دیسک) در تنابه‌های مختلف انجام شده است. از سویی، تاثیر روش‌های خاکورزی حفاظتی بر عملکرد، بهره‌وری اقتصادی این روش‌ها را نیز تحت تاثیر قرار خواهد داد. بنابراین با لحاظ الگوی کشت منطقه در تنابه گندم - سویا، انجام کشت روی پشت‌های ثابت و بلند با خاکورزی کاهشی و بی‌خاکورزی در مقایسه با خاکورزی مرسوم در عرصه و شرایط زراعی منطقه و ارایه نتایج سال اول با کاشت گندم روی پشت‌هه بلند با استفاده از خطی کار ریزید مزیت نسبی آن نسبت به روش مرسوم در این نشریه بیان خواهد شد.

شکل ۱- سامانه کاشت روی پشت‌های بلند گندم در کشت و صنعت مغان

روش‌های مختلف کاشت مکانیزه گندم

الف- کاشت با خطی کار غلات فاقد جوی و پسته‌ساز (روش متداول)

کاشت گندم در مزارع آبی به روش کاملاً مکانیزه انجام می‌گیرد. یکی از روش‌های متداول که بین زارعین منطقه مغان رایج است و بلاfacله بعد از برداشت محصول تابستانه در اولین فرصت اقدام به کاشت گندم آبی می‌کنند، استفاده از خطی کارهای بدون جوی و پسته‌ساز با عرض کار بزرگ‌تر است (شکل ۲). در این روش بعد از کاشت گندم یا باید مزرعه را کرت‌بندی کرد یا برای آبیاری نشتی با استفاده از فارویر جوی و پسته ایجاد کرد، که عموماً برای مزارع با قطعات کوچک‌تر و بزرگ‌تر به ترتیب روش اول و دوم کاربرد بیش‌تری دارد.

شکل ۲- کاشت با خطی کار غلات فاقد جوی و پسته‌ساز

ب- خطی کار معمولی غلات (جوی پشته کاری گندم با روش مرسوم)

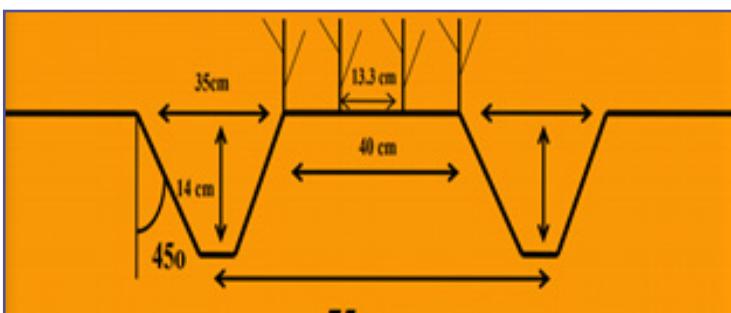
در این روش کاشت غلات که روش مرسوم نامیده می شود، پشته هایی با ارتفاع حدود ۱۰ سانتی متر و عرض حدود ۵۰-۶۰ سانتی متر توسط خطی کار جوی پشته کار غلات ایجاد شده و بذرها معمولاً در فاصله ردیف ۱۷-۲۲ سانتی متر در سه خط روی پشته قرار می گیرند (شکل ۳). برای آبیاری مزرعه در این روش کاشت، آب آبیاری در سطح مزرعه جریان یافته و با حرکت در جویچه تا انتهای مزرعه پیش می رود. لازم به ذکر است که در این روش کاشت گندم، در بسیاری مواقع و به ویژه در شرایطی که تسطیح مزرعه مناسب نباشد و یا مقدار دبی آب آبیاری زیاد باشد، با رفتن آب روی پشته ها، کل مزرعه به صورت غرقابی آبیاری شده و مزایای آبیاری نشستی جویچه ای مانند تهویه و عدم سله بندی سطح خاک از بین می رود.

شکل ۳- خطی کار غلات برای کاشت مرسوم

ج- کاشت روی پشته های بلند با خطی کار ریزبد (سیستم جدید)

سیستم کشت روی بستر های بلند برای اولین بار توسط کشاورزان مکزیکی در دهه ۱۹۷۰ میلادی برای کشت گندم و بر روی بستر های باریک با روش آبیاری شیاری در دره یا کی واقع در شمال غربی کشور مکزیک استفاده شد. مهم ترین تفاوت این روش با کشت جوی و پشته ای این است که در جوی و پشته بعد از پخش بذر روی زمین که توسط بذر کار یا بذر پاش انجام می گیرد، با استفاده از فارویر مبادرت به ایجاد جوی و پشته می شود و بعد از اتمام فصل کشت جوی و پشته برای آماده سازی کشت بعدی تخریب می شود. اما در سامانه کشت روی بستر بلند، بسترها هم زمان با کشت ایجاد شده و بسترها به صورت دائمی نگهداری می شوند و فقط شیارها در صورت نیاز مجدد بازسازی و فرم داده می شوند. بنابراین کشت بذر بر روی پشته های بلند یکی از روش های جدید کشت گندم است که در آن بذرها معمولاً بر روی پشته های بلندی که ارتفاع آن ها در زمان خاکورزی (قبل از اولین آبیاری) حدود ۲۰ - ۱۴ سانتی متر و عرض آن ها ترجیحاً ۷۵ سانتی متر است، به صورت ۳ یا ۴ خط روی پشته، کشت می شوند (شکل ۴) لازم به ذکر است که انتخاب عرض پشته ها تابع شرایط خاک، محصول یا محصولات مورد کشت (تناوب زراعی) و اقلیم منطقه است که در برخی کشورها روی پشته عریض تر ۶-۵ خط گندم نیز کاشته می شود (شکل ۵).

شکل ۴- شماتیک کاشت بر روی پشت‌های بلند ۷۵ سانتی‌متر با ۴ خط

شکل ۵- سیستم کاشت بر روی پشت‌های عریض‌تر با ۶ خط کشت

برای انجام این سیستم کاشت جدید گندم آبی، پروژه تحقیقی - ترویجی در عرصه و شرایط زراعی منطقه مغان در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ انجام گرفت (شکل ۶). برای اجرای این شیوه نوین کشت باید زمین از تسطیح مناسبی

برخوردار باشد. زیرا برای آبیاری یکنواخت مزرعه، باید زمین هموار بوده و دارای شیب یکنواخت و معینی باشد. اگر شیب کلی زمین مناسب بوده، اما زمین کمی ناهموار باشد، انجام یک یا دو بار ماله (لولر) معمولی برای تسطیح زمین کفایت می‌کند. در صورت مناسب نبودن شیب کلی زمین و وجود ناهمواری زیاد در مزرعه، برای برخورداری کامل از مزایای کشت گندم روی پشت‌های بلند، لازم است زمین با ماله لیزری تسطیح اساسی شود.

شکل ۶- کاشت گندم با ۴ خط کاشت روی پسته ۷۵ سانتی‌متر در شرایط زارعین مغان

نتایج کاربردی

در این بخش برخی نتایج مقایسه روش کاشت گندم آبی در سامانه کشت روی پشت‌های با خطی کار ریزید و معمولی در عرصه و شرایط زارعین بیان می‌شود. مطابق تصاویر ۷ و ۸ وضعیت سطح سبز در سامانه کاشت گندم با خطی کار معمولی غلات و خطی کار مخصوص ریزید برای کاشت روی پشت‌های ترتیب مشخص است. مقایسه درصد سبز در هر دو سامانه کشت بیانگر این است که میزان درصد سبز به ترتیب ۹۷ و ۹۵ درصد و مقدار بذر مصرفی نیز به ترتیب ۱۹۷ و ۳۰۲ کیلوگرم در هکتار بود به عبارتی علیرغم بیشتر بودن میزان سبزشده‌گی بذر و یکنواختی مزرعه در سامانه کشت روی بستر بلند میزان بذر

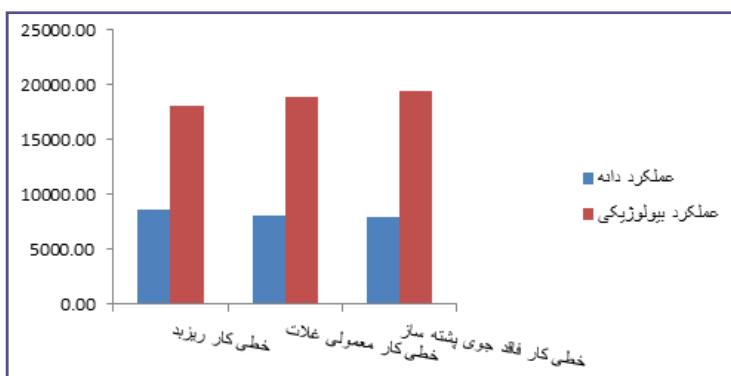
صرفی حدود ۳۵ درصد کمتر از روش مرسوم و استفاده از خطی کار معمولی غلات بود. همچنین سامانه کشت جدید باعث انجام بهتر عمل فتوسنتز و استفاده موثر از انرژی خورشیدی برای گیاه مورد نظر می‌شود و امکان استفاده از همان بسترها یا پشته‌ها در کشت‌های بعدی (در این پروژه تناوب گندم – سویا) می‌شود. یکنواختی توزیع افقی و عمودی بذر نیز در سیستم جدید کاشت گندم نسبت به روش مرسوم بسیار مطلوب بود و شکل‌های ۷ و ۸ بیانگر تفاوت مشهود این شاخص در حدود ۱۰-۱۲ درصد بوده است. از نظر عملکرد گندم، کشت روی پشته‌های بلند و عریض دارای میانگین عملکرد ۸۶۱۱ کیلوگرم در هکتار بود که دارای بیشترین عملکرد در مقایسه با کشت با خطی کار فاقد جوی و پشته‌ساز و خطی کار معمولی غلات به ترتیب برابر با ۸۰۴۷ و ۷۹۹۰ کیلوگرم در هکتار بود (شکل ۹).

شکل ۷- سطح سبز مزرعه با سامانه کشت با خطی کار معمولی غلات

شکل ۸- سطح سبز مزرعه با سامانه کشت روی پشتلهای بلند

شکل ۹- عملکرد اقتصادی و بیولوژیکی سامانه کشت روی پشتلهای بلند با روش مرسوم

همچنین مطابق نتایج، عملکرد اقتصادی (دانه) و بیولوژیکی کاشت با خطی کار مخصوص ریزید بر روی پشتلهای بلند در مقایسه با خطی کار غلات فاقد جوی و پشتہساز (روش متداول) و خطی کار معمولی غلات (جوی پشتہ کاری گندم با روش مرسوم) نشان می‌دهد. عملکرد دانه در سامانه جدید کاشت (خطی کار ریزید) نسبت به خطی کار غلات فاقد جوی و پشتہساز و خطی کار معمولی غلات (جوی پشتہساز) به ترتیب حدود ۷ و ۸ درصد افزایش داشته است. در شکل ۱۰ تصویر سامانه کشت روی پشتلهای بلند در مرحله برداشت نشان داده شده است.

شکل ۱۰- سامانه کشت روی پشت‌های بلند در مرحله برداشت

تحلیل اقتصادی پروژه

با توجه به کاهش بذر مصرفی، کاشت با خطی کار مخصوص روی پشت‌های بلند به مقدار حدود ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار و سبز شدگی مطلوب و افزایش عملکرد دانه بالا، از طرف دیگر به دلیل عدم تفاوت قیمت مشهود با خطی کارهای معمولی غلات می‌توان بیان کرد که استفاده از بذر کار جدید نسبت به روش مرسوم (خطی کار غلات) برای کشت گندم آبی مناسب‌تر است. بنابراین با در نظر گرفتن سطح زیر کشت منطقه می‌توان گفت با افزایش عملکرد میانگین حدود ۷/۵ درصد نسبت به روش مرسوم، از لحاظ اقتصادی مقرر به صرفه است و حدود ۱۰۰ میلیون ریال نسبت به روش مرسوم اضافه درآمد در هکتار برای کشاورز خواهد داشت. درمجموع نتایج نشان‌دهنده برتری عملکرد بذر کار ریزید نسبت به خطی کار غلات برای کشت گندم آبی در شرایط عرصه بود.

نتیجه گیری

نتایج کلی نشان می دهد، کاشت با خطی کار مخصوص ریزید روی پشته های بلند در مقایسه با خطی کار غلات فاقد جوی و پشته ساز و معمولی ضمن تهويه مناسب بین ردیف های کاشت، امكان مصرف کود نیتروژن به صورت نواری سبب افزایش بازدهی مصرف کود و اجتناب از لهش دگی بیشتر گیاه اصلی توسط تراکتور می شود.

یکی دیگر از نتایج مثبت و مهم کشت با سامانه روی پشته های دائمی و بلند افزایش کارایی مصرف آب و بهرهوری تولید به ترتیب حدود ۱۶ و ۱۷ درصد بود. همچنین با حفظ رطوبت نسبی موجود در خاک، کاهش خاکورزی و کاشت به موقع محصول بعدی از محاسن کاشت با این سامانه است.

پیشنهادها

با توجه به خشکسالی های طولانی و ممتد، کمبود منابع آبی و متداول بودن سامانه های چند کشتی (تناوب گندم - سویا - ذرت) در منطقه مغان، لازم است راهکار جایگزین پیشنهاد شود، تا برای تهیه بستر بذر از سامانه های نوین نظری کشت روی پشته های دائمی و بلند و از کشت مستقیم استفاده شود. تا ضمن انجام به موقع عملیات زراعی سبب کاهش هزینه های تولید، اقتصادی کردن و پایداری تولید شود. این سیستم می تواند روش کشت مناسبی برای مزارع آبی و مناطق با بارندگی بیشتر در کشور باشد.

توصیه ترویجی

یکی از مشکلات مزارع کشور، کم بودن ماده آلی خاک است که معمولاً میزان آن در مزارع کشور کمتر از یک درصد است. بنابراین برای حفظ پایداری تولید، لزوم به کارگیری روش‌های نوین با ترویج سامانه‌هایی نظیر کشاورزی حفاظتی و استفاده از کاشت گندم روی پسته‌های بلند روشی مناسب است و این سیستم به علت حذف مرزهای آبیاری به طور خودکار یک روش دوستدار کشاورز و ماشین‌های کشاورزی بخصوص کمابین است.

کاشت روش پشتنهای بلند به دلیل تهویه مناسب بین دیفها و افزایش نسبی عملکرد نسبت به روش مرسوم کاشت گندم برتری دارد.

